

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

Vijfvoetige Alpenwatersalamander. Bij Nijmegen vond mijn collega een salamander met rode onderzijde zonder vlekken. Het diertje droeg een overtollige voet aan de rechterachterpoot; daarenboven vertoonden de tenen een vermindering van het gewone aantal, nl. vier in plaats van vijf. Ontstond de zijvoet na een verwonding? Of vergiste zich de Natuur bij de embryonale ontwikkeling van deze *Triturus alpestris*?
E. HOOGEVEEN.

Rovers slaags. Een opwindend schouwspel zagen mijn vrouw en ik tijdens onze ronde in het Wageningse Binnenveld op 24 Februari 1951. Volop wintergasten waren er nog. Zo dunden 9 gewone Buizerds, 1 Ruigpoot- en 2 Torenvalken de muizenbevolking van dit graslandgebied. De Ruigpootbuizerd was een machtige vogel met prachtig lichte stuit en hals. Statig vloog hij dichtbij en laag voor ons langs. Eensklaps werd de landelijke rust verstoord door hevig gescheld van een Slechtvalk. We zagen deze herhaaldelijk naar de Ruigpootbuizerd stoten, die zich daar evenwel niet veel van aantrok en kalm ergens op de grond ging zitten. Daarmee was deze ongelijke strijd beslist, want welk een geduchte rover de Slechtvalk ook is in de lucht, op de grond is hij niet veel mans. Hierbij bleef het echter niet. Evenals wij, dachten twee gewone Buizerds het hunne van deze rel. Een van hen viel de Ruigpoot op de grond aan, terwijl de ander boven hen vloog en de Slechtvalk op een paaltje het toekijken had. Het was niet mis dit laatste treffen: de veren vlogen erbij in het rond....., maar de Ruigpootbuizerd bleef overwinnaar. Onder de afgunstige ogen van de drie andere rovers hakte hij toen op zijn prooi los, waar deze hele ruzie kennelijk om begonnen was. We moesten toch eens zien, wat het was. Nu, de Ruigpoot gunde ook ons de bout niet (wij zijn geen vegetariërs!), maar vloog met zijn omvangrijke buit stevig tussen de klauwen geklemd buiten ons bereik tot over de Grift. Aan de veertjes en het verse bloed was te zien, dat de prooi een Houtduif was, kennelijk pas geslagen door de Slechtvalk. Deze moest dus opnieuw op jacht, overigens niet zo moeizaam, want er vloog nog van alles rond, zoals een 400 Kieviten, evenveel Spreeuwen en ruim 80 Kramsvogels. Voor de Buizerds scharrelden er nog genoeg muizen

rond....., maar ook een Buizerd lust wel eens wat anders en wil evenals de huisvrouw ook zo nu en dan een goede maaltijd opgedist krijgen zonder er zelf voor te zorgen.

Wageningen, Dr D. M. DE VRIES.

De vroegste bloeier. In D.L.N. van Januari 1953 vermeldt Dr J. Wilcke: dat de Hazelaar elk jaar eerder in bloei komt dan de Grijze els, waarbij dan als bloeibegin beschouwd wordt het ogenblik waarop de mannelijke katjes beginnen te stuiven. En in het Februari-nummer: dat het Sneeuwkllokje elk voorjaar een strijd met de Hazelaar levert om de eer van de eerste lentebloeier.

Dit gaat m.i. echter beslist niet op voor het gebied rondom Amsterdam, waar de Grijze els (*Alnus incana*), nu al jaren achtereen met de ere-titel „de eerste wilde lente-bloeier” is gaan strijken. Deze boom komt hier gemiddeld wel een week eerder in bloei dan de Hazelaar. Dit voorjaar zag ik in het Amsterdamse Bos op 28 Januari, de Grijze elzen al op verschillende plaatsen volop in bloei (stuivende). Er was echter nog geen stuivend hazelaarkatje te ontdekken. De eerste bloeiende katjes van de Hazelaar zag ik hier pas op 6 Februari op een phaenologisch zeer gunstige standplaats. In 1952 bloeide er al een Grijze els op 5 Januari in het Amsterdamse Bos. J. REIJNDERS.

Het is heel goed mogelijk, dat het voor het gebied rondom Amsterdam niet opgaat. Het door mij opgegeven bloeibegin van Hazelaar, elzen en Sneeuwkllokje is een gemiddelde van waarnemingen over het gehele land. Daarom kan de volgorde van bloei voor bepaalde streken van ons land best een andere zijn. Ik kan dat echter niet nagaan omdat het aantal waarnemingen per streek te gering is.
J. W.

Recept. In *Gardens and Gardening* 1951 (Studio Publications, London) blz 44, tweede alinea van onder staat, dat als men (volgens franse gewoonte) calcium-nitrat (1 g per liter) aan het water van afgesneden bloemen toevoegt, deze 7—10 dagen langer meegaan.

Dit was mij niet bekend en daarom deel ik het mede voor die van de lezers, die dat ook niet weten. Ervaring heb ik er niet over.

Het kost twee kwartjes per ons.

Dr A. M. MULDER.